

[Jes Lunde]

Jeg må altså fastholde tålmodigt endnu en gang over for de mange, som nu forsøger at fremdrage notatet her, at der kun er to punkter, hvor Budgetdepartementet har indvendinger imod SFs politik.

Det ene er spørgsmålet om lønudviklingen, hvor de siger, at hvis ikke man kan holde lønudviklingen på et afdæmpet niveau, går det galt. Det går galt, hvis lønningerne i stedet for eksploderer og stiger 20 pct. om året, og det er vi enige med Budgetdepartementet i. Selvfølgelig går det så galt. Det er bare ikke SFs politik.

Det andet punkt, hvor de har indvendinger, drejer sig om udgifterne inden for den offentlige sektor. De siger her, at det går galt, hvis man lægger hele reformpolitikken oven i den naturlige opdrift, der er i de offentlige udgifter på 3 pct.; så kan det ikke holde. Man er nødt til at styre den offentlige sektor for at gennemføre reformpolitikken. Også her er vi i SF fuldstændig enige. Selvfølgelig er vi nødt til at styre den offentlige sektor, og det har vi faktisk også til hensigt at gøre.

Derfor må vi fastholde, at Budgetdepartementets forudsætninger er ren politik og ikke har noget med vores politik at gøre. Holder man sig til at analysere tingene ud fra vores egen politik og ud fra de målsætninger, vi har, opnår vi de positive resultater, som Budgetdepartementet skriver under på.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Det, som sker, er, at Budgetdepartementet indlægger nogle totalt subjektive forudsætninger, som de er kommet frem til, ikke ved store økonomiske, dybtgående overvejelser, men ved det berømte slag på tasken, måske ved en samtale med ministeren, det kan være, det er ham, der har slået på tasken, hvad ved jeg? De siger altså, at SFs program, hvis man går ud fra deres egne forudsætninger: 2 pct.s stigning i de offentlige budgetter og en kraftigere stigning i de offentlige investeringer, godt kan holde, men det tror vi bare ikke på, derfor sætter vi vore egne forudsætninger ind, det giver en meget stærkere stigning i de offentlige budgetter, og det giver en løneeksplosion, som SF naturligvis ikke har regnet med. Man kan ikke forestille sig, at når lønarbejderne får et flertal herinde og et styre, som for alvor sigter mod reformer, der

styrker lønarbejdernes indflydelse, styrker deres arbejdsmiljø, styrker miljøet i det hele taget, og som forbedrer vilkårene for de dårligst stillede i samfundet, vil de kvittere for det og udvise den samarbejdsånd, ikke over for det borgerlige mindretal, som det vil være til den tid, men over for et arbejderflertal, som naturligvis er forudsætningen for, at en sådan økonomisk reformpolitik kan køres igennem. Men undskyld, det kan vi altså godt forestille os, og derfor er vi helt overbevist om, at det program, vi har lagt frem, er realistisk. Det er – det erkendes også af Budgetdepartementet – realistisk ud fra sine egne forudsætninger. Det, som man så ikke vil tro fra Budgetdepartementets side – og hr. Maisted skal naturligvis også have lov til ikke at tro det – er, at disse forudsætninger ikke kan holde, fordi folk vil reagere på en anden måde, end vi regner med. Men vi er politisk helt overbevist om, at med et andet styre, et andet sigte og et andet flertal vil der fra arbejderklassens og lønarbejdernes side i det hele taget også være en samarbejdsvilje, som gør, at vi kan komme igennem med de reformperspektiver og de sociale genopretningsperspektiver, som er nødvendige. Den vilje kan det borgerlige flertal ikke forvente, og det er det, man nok skal tage med i betragtning.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Så har vi igen fået lidt liv i sommerens søslange, som hed en S-SF-regering eller en borgerlig regering.

Jeg er egentlig glad for fru Grethe Fenger Møllers udtalelser heroppe, for de virkede på mig, som om de konservative ved fru Grethe Fenger Møller gerne ville vide, hvor Socialdemokratiet egentlig står. Hvad vil Socialdemokratiet? Det får mig til at tænke på en anden idé, der var fremme i sommerens løb, men som ikke har været diskuteret så meget, som den nok burde have været, og det var den konservative gruppeformand, hr. Knud Østergaard, som kom med den idé i et interview, at der jo også var mulighed for en socialdemokratisk-konservativ regering. Det har ikke rigtig været berørt, men det kunne da være derfor, fru Grethe Fenger Møller gerne vil vide, hvor Socialdemokratiet egentlig står. Vil man lave et regeringsamarbejde sammen